

Блясъкът на Корана

http://islaminside1.blogspot.com/2010/04/blog-post_11.html

March 8, 2012

Хикмет работеше вече няколко години в една от най-големите банки в града. Изкарваше добри пари и беше доволен.

Един ден в банката постъпи нов служител. Той се настани на съседното бюро, до Хикмет.

Още от първите дни човека направи добро впечатление - беше учтив и възпитан, не говореше излишни приказки, питаше само за неща, свързани с работата.

Това много допадна на Хикмет - той не обичаше всезнайковците и празнодумците, затова реши да се сприятели с новия колега, като го покани на обяд - да си поговорят и да се опознаят.

Но какво беше учудването му, когато Иса (така се казваше новият служител) откажа любезно с извинението, че днес е четвъртък и той гоее. Това много изненада

Хикмет, но направо се смая, когато видя в обедната почивка в малката стая на пазачите Иса да прави намаз. Хикмет уж също беше мюсюлманин, но смяташе намаза и оруча за излишни неща в днешно време и си мислеше, че те се изпълняват само от старите хора. И може би точно това го накара да поиска да опознае още повече Иса.

Хикмет произлизаше от религиозно семейство - дядо му беше хафъз и един от най-уважаваните хора в родния му край. Преди много години дядо му беше ходил на състезание в Истанбул по четене на Коран и тъй като бе спечелил първо място, за награда беше получил Коран, със позлатени надписи.

Този Коран беше най-голямото богатство на възрастния човек - пазеше го като очите си и много се гордееше с него. Когато в къщи идваха гости, винаги четеше от този Коран.

Преди да почине, дядото на Хикмет му подари тази Свещена Книга и му заръча никога да не затъмнява блясъка ѝ. Хикмет така и не се замисли над думите на дядо си - какво имаше предвид.

Като занесе ценната книга у дома, Хикмет я сложи на видно място в библиотеката и с гордост я показваше на гостите си - тя беше ценна реликва. Но никога не се сети да отвори страниците ѝ и да прочете поне една сура - макар че можеше де чете Коран, а и имаше хубав глас.

С течение на времето позлатените надписи на Свещената Книга потъмняха и загубиха блясъка си и колкото и да полагаше усилия жената на Хикмет да я почисти, нищо не помогна - надписите не блестяха така, както при дядо му.

Една вечер Иса прие поканата на Хикмет да му гостува. Когато приключиха с вечерята, домакиня реши да се похвали на госта си с книгите си и на първо място с ценния Коран.

Разказа накратко историята му и сподели с Иса какво му е заръчал дядо му, но по никакъв начин не са могли да запазят блясъка му. Тогава Иса се усмихна, защото веднага разбра завета на стария човек.

“Има само един начин да възстановиш блясъка на Корана” - каза Иса на приятеля си.

“И какъв е той?” - искрено се зарадва Хикмет. Помисли че става въпрос за някакъв нов препарат за почистване на праха.

“Дядо ти е имал предвид да четеш постоянно Свещенія Коран-това е единствения начин за поддържане на неговия блясък”-отговори Иса.

Тези думи пронизаха Хикмет право в сърцето.Тогава той осъзна,че именно това е бил завета на дядо му.Искрено благодари на Аллах и на Иса,че му помогна да си отвори очите и заедно цяла вечер четеха от Свещената Книга.

Оттогава двамата станаха най-добри приятели и братя в името на Аллах.